

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F.**, bývajúceho v P., proti žalovanému **J.**, nar. X., bývajúcemu v P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **S.** so sídlom v B., zastúpeného **A.**, so sídlom v B., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 12 C 158/04, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 4. júla 2007 sp. zn. 1 Co 41/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 4. júla 2007 sp. zn. 1 Co 41/07 **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov uznesením zo 7.12.2006 č.k. 12 C 158/04-139 zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 13 C 167/99 a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nezistil ani jeden z dôvodov prípustnosti obnovy konania, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 228 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove uznesením zo 4. júla 2007 sp. zn. 1 Co 41/07 na odvolanie žalobcu uznesenie okresného súdu potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že súd prvého stupňa správne aplikoval všetky významné právne okolnosti, tieto náležitým spôsobom vyhodnotil a na základe toho vo veci správne rozhodol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Nesúhlasil s právnym názorom súdov oboch stupňov, že ním predložené dôkazy nie sú spôsobilým dôvodom obnovy konania. Uviedol, že hlavným dôvodom na povolenie obnovy konania je skutočnosť, že v čase rozhodovania o nároku na náhradu škody okresný súd nemal objektívne vykonaný dôkaz o tom, že zdravotný stav žalobcu bol v tom čase ustálený. Tvrdil, že toto neustálenie zdravotného stavu existovalo v čase základného súdneho konania a táto objektívna skutočnosť je dôvodom na obnovu konania. Podľa jeho názoru až po vypracovaní špeciálneho znaleckého posudku, ktorý by jednoznačne posúdil, kedy objektívne došlo u neho k ustáleniu jeho zdravotného stavu, môže súd objektívne a spravodlivo rozhodnúť o povolení alebo nepovolení obnovy základného konania. Žalobca ďalej v dovolaní uviedol celú právnu a skutkovú rekapituláciu veci vedenej pod sp. zn. 13 C 167/99.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh o povolenie obnovy konania. Dovolanie žalobcu teda nesmeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým by bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejedná sa ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo veci návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.)

Dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. preto prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie žalobcu smerovalo proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: